

פרשת בא

בפרשת השבוע עם ישראל מתכונן ליציאת מצרים, לשם כך מצווה אותם ה' לעשות כמה דברים מאוד מוזרים, לשחוט כבש ולשים את הדם שלו על המשקוף, לאחר מכן עובר המלאך והורג את הבכורות של המצרים, אך על הבתים של עם ישראל הוא מדלג והם נשארים בחיים. מדוע ה' מצווה לשים את הדם על המשקוף ומדוע דווקא הבכורות של המצרים נהרגים. נראה שנושא הבכורות מבטא את עניין הבדלי המעמדות. החברה המצרית היא חברה של שימוש בעבדים ושל מעמדות חברתיים מאוד ברורים בין הפרעונים, העבדים ופשוטי העם, עם ישראל כלוא בתוך מסגרת של חוקיות מעמדית נוקשה.

בהכנה ליציאת מצרים אומר ה' לעם ישראל לשים דם על המשקוף ולבטא בכך שאצל עם ישראל, בניגוד למצרים, אין הבדל בין בית לבית ובין משפחה למשפחה, בליל הסדר לכולנו פתח אחד גדול וזהה, הפתיחה של ליל הסדר היא "כל דכפין ייתא ויאכל, כל דצריך ייתא ויפסח" (כל הרעב יבוא ויאכל, כל הצריך יבוא ויפסח) ההכנה ליציאת מצרים היא בפתיחת הדלתות ויצירת שוויון חברתי. לכן מכת בכורות שעוברת במצרים פוגעת באותם בתים שבהם יש בכור ומושפל ולא פוגעת בבתי שיש בהם אחווה ואחדות. בני ישראל מזדהים זה עם זה על ידי נתינת הדם על המשקוף והזמנת כל הרעבים לאכול בליל הסדר.

בבית הספר אנו פותחים שער זהה לכל המגזרים והדעות, לכולנו מכנה משותף אחד גדול של מוסריות צדק ויושר שכולנו חותרים אליהם וזהו השער הראשי שכולנו נכנסים בו, לאחר מכן אנו נותנים מקום מיוחד לכל מגזר ולכל דעה לשמור על הייחודיות שלה בתוך השולחן הגדול והמשותף של כולנו, אין אצלנו בכורות ומושפלים, לכולם מקום שווה ומכבד ליד השולחן. שבת שלום, יאיר.

שבת שלום, יאיר שטראוס.

רב בית הספר משלב "קשת התקווה" באליקים

לתגובות: yairstr@gmail.com